

A TASZILÓ-ELV

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 32. szám, 2019. augusztus 9.

Az ebédnél Arisztid hitetlenkedéssel fogadja Tasziló állítását, miszerint a macskák esznek mustárt. Na jó – mondja Tasziló –, bebizonyítom. Bal kézzel felkapja a szék lábához dörgölődő macskát, és jobb kezével egy jó adag mustárt ken a macska fenekére. A hatás nem marad el, és Tasziló diadalmasan mondja Arisztidnak: Na látod, önként lenyalta!

A magyar kormány is hasonlóan diadalittas közleményben hozta az ország tudomására augusztus 1-jén, hogy az MTA-tól törvényi úton einstandolt kutatóintézetekből felállítandó Eötvös Loránd Kutatási Hálózat (ELKH) központi költségvetési szervként létrehozott Titkárságának megalakult a fő döntéshozó szerve, a 13 fős az Irányító Testület, amelynek tagjairól Lovász László MTA-elnök és Palkovics László innovációs és technológiai miniszter között „közös döntés született”. Értsd: az MTA-elnök *önként* javasolt tudósokat arra a 6 helyre, amelynek betöltésére az Országgyűléssel július 2-án megszavaztatott törvény értelmében ő tehet javaslatot, és az elnök személyének kiválasztásában is *önként* együttműködött a miniszterrel.

A kormányfő által kinevezett Irányító Testület elnöke öt évre tehát az Orbán bizalmát régtől évező Maróth Miklós klasszika-filológus, orientalista, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának alapító dékánja. De aki ebből azt a következtetést szeretné levonni, hogy az átvett kutatóintézetek megmaradásáról, pénzellátásáról és egyéb egzisztenciális kérdésekről döntő intézmény személyi összetétele garancia mondjuk az MTA ma még létező, a Bölcsészettudományi Központ keretébe tartozó Filozófiai Intézetének a fennmaradására (Maróth egykor könyvet írt *A görög logika keleten* címmel, Arisztotelész és Galénosz hatását vizsgálva Avicennára és másokra), az jobban teszi, ha felülvizsgálja várakozásait a következő évek fejleményeit illetően.

Palkovics ugyanis a törvény elfogadását követően a *Magyar Hírlap*nak adott interjújában (*A kutatásoknak meg kell térülniük, MH, július 4.*) ekképpen cáfolta azokat a vélekedéseket, hogy a kormány számára ne lennének fontosak a társadalomtudományok. „A kérdés az, hogy hol van szükség optimalizálásra. A magyarsággal kapcsolatos tudományterületek – a magyar zene, nyelv, irodalom, történelem – kutatása fontos, ennek helye lesz ELKH-ban” – fogalmazott.

Maróth ennek ismeretében fogadta el a felkérést. Minő szerencse, hogy az általa vezetett és jelenleg ugyancsak az MTA BTK keretében tevékenykedő Avicenna Közel-Kelet Kutatócsoport nyelvtudományi érdekű kutatóhelynek tekintetik. Meg hogy, mint tudjuk, a sumérral rokon magyar nyelv számos közel-keleti nyelvnek ősforrása.